

PLACETA DE SANT MAGÍ

Mercè Salsench Ollé

Fullejant, fullejant pàgines de llibres que parlen de la festa de Sant Magí en les seves diferents vessants (la capella, la missa, la vela, l'espígol, el boix, la festa, el serrell de colors, els ruquets), m'encanta l'estrofa del poema «La festa de Sant Magí» d'Emili Rabell Riera :

Quan l'estiu es fa foguera
en l'agost a ple florir,
tots els camins de Cervera
ens porten a Sant Magí.

Talment és ben cert !

No obstant, la placeta de Sant Magí roman soleta, soleta la resta de l'any. Algun foraster encuriós en un matí de diumenge s'atura davant la porta, i si és prou curiós, es fixa en la inscripció de la llinda (PER LOS DEVOTS DE -1790- AQEST BARRI ES EDIFICADA). Probablement pensarà en els seus 218 anys de vida però també que li faltaria una mica de neteja a la vorera que l'envolta, que s'haurien d'arrencar les herbes i la figuera que creixen espontàniament en els marges... Tot i així, no veuria el jardí de la teulada i les teules descalçades que donen pas als milers de gotes de la pluja. Lentament, lentament els milers de gotes penetren en el seu interior!

El diumenge dia 29 de juny, a 2/4 d'una del migdia, hi va haver reunió de l'Associació Amics de Sant Magí. Quan vaig entrar a l'interior de la Capella de Sant Magí, vaig tenir una sensació de desgavell. Alguna dona treia la pols dels petits bancs de fusta perquè poguéssim seure. La major

part dels assistents, per no dir gairebé tots, era sang ben madurada. El senyor Mas parlava, parlava; em va impressionar tant la seva cultivada passió com la seva humanitat en record de totes aquelles persones que havien participat en la festa i que ja no eren en el món del viu. Sóc feliç que el meu marit Francesc i la meva germana Sílvia hagin volgut formar part de la Junta. Esperem que amb el nostre humil coneixement contribuïm com la simple pedra que forma part dels murs que sostenen la trista teulada de la Capella.

Acabaré amb dues estrofes que encisen del poema “Campana” de Ramon Turull:

La gent del barri us espera
contenta al peu de la porta.
A taula hi tindreu una copa
del vi més pastós de l’any.

Veniu i no tardeu massa,
que altre cop em tancaré
i el meu respirar de bronze
dormirà fins l’any que ve.

A tots aquells que no hagin vist la festa, els animo a fer-ho perquè és l’espill del passat, la senzillesa de la tradició humana.

Bona Festa de Sant Magí!